

عنوان مقاله:

بررسی رابطه ی مفهوم نماد و استعاره در اندیشه ی ریکور

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه، دوره 43، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سیده اکرم برکاتی - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته فلسفه دانشگاه مشهد

محمدکاظم علمی سولا - دانشیار گروه آموزشی فلسفه و حکمت اسلامی دانشگاه مشهد

خلاصه مقاله:

در این نوشتار به تبیین مفهوم نماد و استعاره در اندیشه ی ریکور پرداخته، سپس تلاش می شود رابطه ی آن دو، در چشم انداز کلی فلسفه ی وی، به نحوی مورد بررسی قرار گیرد که بتواند پاسخگوی سوالات زیر باشد: آیا مفهوم نماد و استعاره در ریکور به یک معنا به کار می روند یا در دو حوزه ی کاملا متفاوت معنا می شوند؟ نحوه ی رابطه ی این دو مفهوم در تفکر ریکور به چه صورت است، آیا ارتباط مفهومی یا کارکردی با یکدیگر دارند؟ ریکور چگونه از هریک از این مفاهیم برای بسط هرمنوتیک خود بهره می برد؟ ریکور ضمن تبیین این مفاهیم، تلاش می کند هر یک را از طریق دیگری معنا نماید و میان آن دو وجه اشتراکی قائل می شود که می تواند سرچشمه ی ارتباط و بسط معنای آن ها باشد. وی با اشاره به ویژگی زبانی بودن نماد و استعاره و از این رو تفسیرپذیر بودن آن ها، میان آن دو کارکرد مشترکی در حوزه های مربوط به معرفت شناسی و هستی شناسی لحاظ می نماید. باتوجه به محوریت مبحث نماد و استعاره در هرمنوتیک ریکور، پژوهش حاضر می تواند در فهم کلی هرمنوتیک وی و درک تمایز آن با اندیشه ی فلاسفه ی هرمنوتیک دیگر، نقش بنیادینی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

نماد، استعاره، زبان، هرمنوتیک، تامل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218121>

